
USTAVNI SUD BOSNE I HERCEGOVINE

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu načelnika Općine Bosansko Grahovo za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u svezi sa Zakonom o koncesijama, na temelju članka IV.C.10. (3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u svezi sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon provedene javne rasprave, na sjednici održanoj 26.9.2007. godine, donio je

PRESUDU

1. Utvrđuje se da je Zakonom o koncesijama ("Narodne novine HBŽ", broj: 14/03) povrijeđeno pravo općine na lokalnu samoupravu.
2. Sukladno sa člankom IV.C.12. b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i člankom 37. stavak 5. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj: 39/04), daje se, kao prijelazno rješenje, mogućnost Skupštini Kantona 10 da u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja ove presude u "Službenim novinama Federacije BiH" usuglasi odredbe Zakona iz točke 1. ove presude sa člankom 4. točka 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi ("Službene novine RBIH", broj: 31/94), postupajući pri tome sukladno sa člankom 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj: 49/06), do kada se ovaj zakon može primjenjivati.
3. Presudu objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH" i "Narodnim novinama HBŽ".

Obrazloženje

Načelnik Općine Bosansko Grahovo (u daljem tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je dana 14.5.2007. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije), zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu i ocjenu ustavnosti Zakona o koncesijama (u daljem tekstu: Zakon), smatrajući da Skupština Kantona 10 (Livno) nije imala ustavni temelj za donošenje Zakona i da je u postupku njegovog donošenja povrijeđeno pravo općine na lokalnu samoupravu, jer tijekom postupka ona nije konsultirana, kako to izričito predviđa Europska povelja o lokalnoj samoupravi. U zahtjevu se navodi da je doneseni zakon suprotan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine, Ustavu Kantona 10, te federalnom i kantonalnom zakonu o lokalnoj samoupravi. Kao razloge za iznesene tvrdnje navedeno je da je osporenim zakonom uskraćeno pravo raspolaganja

dobrima i imovinom općine Bosansko Grahovo na način da je ona isključena iz postupka dodjele koncesija, odabira najprihvatljivijeg i ekonomski najisplativijeg koncepta za iskorištavanje vlastite imovine, jer općina ima značajan interes za raspolaganje svojom imovinom, s obzirom da se na njenom području nalaze velika nalazišta ciglarske gline, kaolinske gline, treset, šljunka i veći broj izvora pitke vode velikih kapaciteta. Donošenjem Zakona, prema navodima podnositelja, povrijeđeno je pravo na lokalnu samoupravu općine Bosansko Grahovo, iz razloga što je Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine uređeno da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji Bosne i Hercegovine, te opća pravila međunarodnog prava, čine dio zakonodavstva Bosne i Hercegovine (čl. VII.3. Ustava Federacije). Posebno se ističe da je Europska povelja o lokalnoj samoupravi, kao akt međunarodnog prava, ratificirana 1994. godine, te da su njene odredbe sastavni dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine. Pozivaju se na odredbu članka 4. točka 6. navedene povelje, kojom je propisano „da će lokalne vlasti biti konsultirane, u najvećoj mogućoj mjeri, pravovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču“.

Podnositelj zahtjeva predlaže da Ustavni sud Federacije, nakon provedenog postupka, utvrdi da Zakon nije sukladan sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i da je njegovim donošenjem povrijeđeno pravo općine Bosansko Grahovo na lokalnu samoupravu.

Sukladno sa člankom 39. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj: 6/95 i 37/03), Ustavni sud Federacije je 24.5.2007. godine zatražio od Skupštine Kantona 10 da se izjasni o navodima podnositelja zahtjeva.

U ostavljenom roku Kantonalni javni pravobranilac, u ime Kantona 10, dostavio je odgovor u kome navodi da je Skupština Kantona 10, na sjednici održanoj 27. studenog 2003. godine, na temelju članka 15 a), čl. 26 e) Ustava Kantona 10 ("Narodne novine HBŽ", broj: 3/96), a sukladno sa člankom 40. Zakona o koncesijama

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

("Službene novine Federacije BiH", broj: 40/02), donijela osporeni zakon, kojim se uređuju predmet, postupak dodjele koncesija, nadležnost za dodjelu koncesija, ugovor o koncesiji, prava i obveze koncesionara, rješavanje sporova, nadzor kao i druga pitanja od značaja za dodjelu koncesija na području Kantona. Nadalje, u odgovoru se navodi da je člankom 4. osporenog zakona propisano da se prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi, kao i objekti, uređaji i postrojenja koja koriste javna poduzeća čiji je osnivač Kanton, mogu dati u koncesiju drugoj pravnoj osobi pod uvjetom da ta javna poduzeća ne mogu osigurati njihovo racionalno korištenje. Člankom 7. Zakona je propisano šta je predmet koncesije, a u ostalim odredbama je razrađena procedura dodjele koncesija, nadležnost resornog ministarstva, prijedlog za pristupanje dodjeli koncesije, odluka o pristupanju dodjeli koncesije, način davanja koncesije, povjerenstvo za provođenje tendera odnosno pozivnog natječaja, odluka o određivanju koncesionara, preispitivanje odluke o dodjeli koncesije, samoinicijativna ponuda, ugovor o koncesiji, ostvarivanje koncesijskih prava i obveza, koncesijska naknada, povlastice, rješavanje sporova i nadzor.

U odgovoru se navodi da osporenim zakonom općini Bosansko Grahovo nije uskraćeno pravo raspolaganja dobrima ili imovinom na način da je ona isključena iz postupka dodjele koncesija, kao i odabira najprihvatljivijeg i ekonomski najisplativijeg koncepta za iskorištavanje imovine u općini, te predlaže Ustavnom sudu Federacije da zahtjev načelnika Općine Bosansko Grahovo odbije kao neosnovan.

U ovom predmetu je pred Ustavnim sudom Federacije održana javna rasprava 26.9.2007. godine, na kojoj je prisustvovao podnositelj zahtjeva. Javnoj raspravi nisu prisustvovali predstavnici Kantona 10.

Tom prilikom, podnositelj zahtjeva je odustao od dijela zahtjeva koji se odnosi na ocjenu ustavnosti Zakona, ali je u cijelosti ostao kod podnesenog zahtjeva koji se odnosi na povredu prava na lokalnu samoupravu, ističući da je donošenjem Zakona općini Bosansko Grahovo uskraćeno pravo raspolaganja dobrima i imovinom općine i da je na taj način povrijeđeno pra-

vo općine na lokalnu samoupravu, kao i da je postupak donošenja Zakona suprotan odredbi članka 4. točka 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi.

Nakon provedenih procesnih radnji i održane javne rasprave, Ustavni sud Federacije, krećući se u okviru postavljenog zahtjeva, odlučio je kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine određeno je da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji Bosne i Hercegovine, te opća pravila međunarodnog prava, čine dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine (članak VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine). S obzirom da je Europska povelja o lokalnoj samoupravi, kao akt međunarodnog prava, ratificirana 1994. godine, kada je i stupila na snagu, to su njene odredbe sastavni dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine. U članku 4. točka 6. ove povelje izričito je propisano "da će lokalne vlasti biti konsultirane, u najvećoj mogućoj mjeri, pravovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču".

Polazeći od citirane odredbe Europske povelje o lokalnoj samoupravi, Ustavni sud Federacije je, na temelju sprovedenog postupka, utvrdio da je Kanton 10 donošenjem osporenog zakona, kojim je uređen predmet i način dodjele koncesija, povrijedio pravo na lokalnu samoupravu općine Bosansko Grahovo. Naime, Ustavni sud Federacije je pošao od toga da se koncesije na koje se odnosi osporeni zakon mogu odnositi i na područje općine Bosansko Grahovo, što znači da se zakonsko reguliranje te materije može direktno ticati i dotične općine. Imajući u vidu navedeno,

Ustavni sud Federacije je utvrdio da u konkretnom slučaju, prilikom donošenja osporenog zakona, kantonalne vlasti nisu pravovremeno i na odgovarajući način konsultirale jedinice lokalne samouprave na svom području, iako su prema odredbama Europske povelje o lokalnoj samoupravi bile dužne tako postupiti, s obzirom da se osporenim zakonom uređuju ona pitanja i oni odnosi za čije reguliranje općine kao jedinice lokalne samouprave imaju značajan interes.

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

Ustavni sud Federacije je, sukladno sa članom IV.C.12. b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, dao prijelazno rješenje da Skupština Kantona 10, u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja presude, usuglasi osporeni zakon sa navedenim principom Europske povelje o lokalnoj samoupravi, pri čemu se treba pridržavati pravila utvrđenih u članku 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Do tada se osporeni zakon može primjenjivati.

Iz navedenih razloga Ustavni sud Federacije je odlučio kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije je donio jednoglasno, u sastavu: mr. Mirko Bošković, predsjednik Suda; Sead Bahtijarević; mr. Ranka Cvijić; Domin Malbašić; Aleksandra Martinović; prof. dr. Nedjeljko Milićević; Kata Senjak i prof. dr. Kasim Trnka, suci Suda.

Broj: U-12/0
26.9.2007. godine
Sarajevo

Predsjednik
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Marko Bošković

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu načelnika Općine Bosansko Grahovo za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u vezi sa Zakonom o koncesijama, na osnovu člana IV.C.10. (3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon provedene javne rasprave, na sjednici održanoj 26.9.2007. godine, donio je

PRESUDU

1. Utvrđuje se da je Zakonom o koncesijama („Narodne novine HBŽ“, broj: 14/03) povrijeđeno pravo općine na lokalnu samoupravu.
2. U skladu sa članom IV.C.12. b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i članom

37. stav 5. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 39/04), daje se, kao prelazno rješenje, mogućnost Skupštini Kantona 10 da u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja ove presude u „Službenim novinama Federacije BiH“ usaglasi odredbe Zakona iz tačke 1. ove presude sa članom 4. tačka 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi („Službene novine R BiH“, broj: 31/94), postupajući pri tome u skladu sa članom 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06), do kada se ovaj zakon može primjenjivati.

3. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i „Narodnim novinama HBŽ“.

Obrazloženje

Načelnik Općine Bosansko Grahovo (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva) podnio je dana 14.5.2007. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije), zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu i ocjenu ustavnosti Zakona o koncesijama (u daljem tekstu: Zakon), smatrajući da Skupština Kantona 10 (Livno) nije imala ustavni osnov za donošenje Zakona i da je u postupku njegovog donošenja povrijeđeno pravo općine na lokalnu samoupravu, jer u toku postupka ona nije konsultovana, kako to izričito predviđa Evropska povelja o lokalnoj samoupravi. U zahtjevu se navodi da je doneseni zakon suprotan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine, Ustavu Kantona 10, te federalnom i kantonalnom zakonu o lokalnoj samoupravi. Kao razloge za iznesene tvrdnje navedeno je da je osporenim zakonom uskraćeno pravo raspolaganja dobrima i imovinom općine Bosansko Grahovo na način da je ona isključena iz postupka dodjele koncesija, odabira najprihvatljivijeg i ekonomski najisplativijeg koncepta za iskorištavanje vlastite imovine, jer općina ima značajan interes za raspolaganje svojom imovinom, s obzirom da se na njenom području nalaze velika nalazišta ciglarske gline, kaolinske gline, treseta, šljunka i veći broj izvora pitke vode velikih

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

kapaciteta. Donošenjem Zakona, prema navodima podnosioca, povrijeđeno je pravo na lokalnu samoupravu općine Bosansko Grahovo, iz razloga što je Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine uređeno da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji Bosne i Hercegovine, te opća pravila međunarodnog prava, čine dio zakonodavstva Bosne i Hercegovine (čl. VII.3. Ustava Federacije). Posebno se ističe da je Evropska povelja o lokalnoj samoupravi, kao akt međunarodnog prava, ratifikovana 1994. godine, te da su njene odredbe sastavni dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine.

Pozivaju se na odredbu člana 4. tačka 6. navedene povelje, kojom je propisano „da će lokalne vlasti biti konsultovane, u najvećoj mogućoj mjeri, pravovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču“.

Podnosilac zahtjeva predlaže da Ustavni sud Federacije, nakon provedenog postupka, utvrdi da Zakon nije u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i da je njegovim donošenjem povrijeđeno pravo općine Bosansko Grahovo na lokalnu samoupravu.

U skladu sa članom 39. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95 i 37/03) Ustavni sud Federacije je 24.5.2007. godine zatražio od Skupštine Kantona 10 da se izjasni o navodima podnosioca zahtjeva.

U ostavljenom roku Kantonalni javni pravobranilac, u ime Kantona 10, dostavio je odgovor u kome navodi da je Skupština Kantona 10, na sjednici održanoj 27. novembra 2003. godine, na osnovu člana 15. a), čl. 26. e) Ustava Kantona 10 („Narodne novine HBŽ“, broj: 3/96), a u skladu sa članom 40. Zakona o koncesijama („Službene novine Federacije BiH“, broj: 40/02), donijela osporeni zakon, kojim se uređuju predmet, postupak dodjele koncesija, nadležnost za dodjelu koncesija, ugovor o koncesiji, prava i obaveze koncesionara, rješavanje sporova, nadzor kao i druga pitanja od značaja za dodjelu koncesija na području Kantona. Nadalje, u odgovoru se navodi da je članom 4. ospo-

renog zakona propisano da se prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi, kao i objekti, uređaji i postrojenja koja koriste javna preduzeća čiji je osnivač Kanton, mogu dati u koncesiju drugoj pravnoj osobi, pod uslovom da ta javna preduzeća ne mogu osigurati njihovo racionalno korištenje. Članom 7. Zakona je propisano šta je predmet koncesije, a u ostalim odredbama je razrađena procedura dodjele koncesija, nadležnost resornog ministarstva, prijedlog za pristupanje dodjeli koncesije, odluka o pristupanju dodjeli koncesije, način davanja koncesije, komisija za provođenje tendera, odnosno pozivnog konkursa, odluka o određivanju koncesionara, preispitivanje odluke o dodjeli koncesije, samoinicijativna ponuda, ugovor o koncesiji, ostvarivanje koncesijskih prava i obaveza, koncesijska naknada, povlastice, rješavanje sporova i nadzor.

U odgovoru se navodi da osporenim zakonom općini Bosansko Grahovo nije uskraćeno pravo raspolaganja dobrima ili imovinom na način da je ona isključena iz postupka dodjele koncesija, kao i odabira najprihvatljivijeg i ekonomski najisplativijeg koncepta za iskorištavanje imovine u općini, te predlaže Ustavnom sudu Federacije da zahtjev načelnika Općine Bosansko Grahovo odbije kao neosnovan.

U ovom predmetu je pred Ustavnim sudom Federacije održana javna rasprava 26.9.2007. godine, na kojoj je prisustvovao podnosilac zahtjeva. Javnoj raspravi nisu prisustvovali predstavnici Kantona 10.

Tom prilikom, podnosilac zahtjeva je odustao od dijela zahtjeva koji se odnosi na ocjenu ustavnosti Zakona, ali je u cijelosti ostao kod podnesenog zahtjeva koji se odnosi na povredu prava na lokalnu samoupravu, ističući da je donošenjem Zakona općini Bosansko Grahovo uskraćeno pravo raspolaganja dobrima i imovinom općine i da je na taj način povrijeđeno pravo općine na lokalnu samoupravu, kao i da je postupak donošenja Zakona suprotan odredbi člana 4. tačka 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi.

Nakon provedenih procesnih radnji i održane javne rasprave, Ustavni sud Federacije, kre-

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

ćući se u okviru postavljenog zahtjeva, odlučio je kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine određeno je da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji Bosne i Hercegovine, te opća pravila međunarodnog prava, čine dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine (član VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine). S obzirom da je Evropska povelja o lokalnoj samoupravi, kao akt međunarodnog prava, ratificirana 1994. godine, kada je i stupila na snagu, to su njene odredbe sastavni dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine. U članu 4. tačka 6. ove povelje izričito je propisano „da će lokalne vlasti biti konsultovane, u najvećoj mogućoj mjeri, pravovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču“.

Polazeći od citirane odredbe Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, Ustavni sud Federacije je, na osnovu provedenog postupka, utvrdio da je Kanton 10, donošenjem osporenog zakona, kojim je uređen predmet i način dodjele koncesija, povrijedio pravo na lokalnu samoupravu općine Bosansko Grahovo. Naime, Ustavni sud Federacije je pošao od toga da se koncesije na koje se odnosi osporeni zakon mogu odnositi i na područje općine Bosansko Grahovo, što znači da se zakonsko reguliranje te materije može direktno ticati i dotične općine. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud Federacije je utvrdio da u konkretnom slučaju, prilikom donošenja osporenog zakona, kantonalne vlasti nisu pravovremeno i na odgovarajući način konsultirale jedinice lokalne samouprave na svom području, iako su, prema odredbama Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, bile dužne tako postupiti, s obzirom da se osporenim zakonom uređuju ona pitanja i oni odnosi za čije regulisanje općine kao jedinice lokalne samouprave imaju značajan interes.

Ustavni sud Federacije je, u skladu sa članom IV.C.12. b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, dao prelazno rješenje da Skupština Kantona 10 u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja presude usaglasi osporeni zakon sa navedenim principom Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, pri čemu se treba pridržati

vati pravila utvrđenih u članu 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Do tada se osporeni zakon može primjenjivati.

Iz navedenih razloga Ustavni sud Federacije je odlučio kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije je donio jednoglasno, u sastavu: mr. Mirko Bošković, predsjednik Suda; Sead Bahtijarević; mr. Ranka Cvijić; Domin Malbašić; Aleksandra Martinović; prof. dr. Nedjeljko Milićević; Kata Senjak i prof. dr. Kasim Trnka, sudije Suda.

Broj: U-12/07
26.9.2007. godine
Sarajevo

Predsjednik
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Marko Bošković

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву начелника Општине Босанско Грахово за заштиту права на локалну самоуправу у вези са Законом о концесијама, на основу члана IV.Ц.10. (3) Устава Федерације Босне и Херцеговине, у вези са Амандманом ХCVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, након проведене јавне расправе, на сједници одржаној 26.9.2007. године, донио је

ПРЕСУДУ

1. Утврђује се да је Законом о концесијама („Народне новине ХБЖ“, број: 14/03) повријеђено право општине на локалну самоуправу.
2. У складу са чланом IV.Ц.12. б) Устава Федерације Босне и Херцеговине и чланом 37. став 5. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 39/04), даје се, као прелазно рјешење, могућност Скупштини Кантона 10 да у року од шест мјесеци од дана објављивања ове

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

пресуде у „Службеним новинама Федерације БиХ“ усагласи одредбе Закона из тачке 1. ове пресуде са чланом 4. тачка 6. Европске повеље о локалној самоуправи („Службене новине РБИХ“, број: 31/94), поступајући при томе у складу са чланом 56. Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/06), до када се овај закон може примјенити.

3. Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“ и „Народним новинама ХБЖ“.

Образложење

Начелник Општине Босанско Грахово (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднио је дана 14.5.2007. године Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације), захтјев за заштиту права на локалну самоуправу и оцјену уставности Закона о концесијама (у даљем тексту: Закон), сматрајући да Скупштина Кантона 10 (Ливно) није имала уставни основ за доношење Закона и да је у поступку његовог доношења повријеђено право општине на локалну самоуправу, јер у току поступка она није консултована, како то изричито предвиђа Европска повеља о локалној самоуправи. У захтјеву се наводи да је донесени закон супротан Уставу Федерације Босне и Херцеговине, Уставу Кантона 10, те федералном и кантоналном закону о локалној самоуправи. Као разлоге за наведене тврдње наведено је да је оспореним законом ускраћено право располагања добрима и имовином општине Босанско Грахово на начин да је она искључена из поступка додјеле концесија, одабира најприхватљивијег и економски најисплативијег концепта за искориштавање властите имовине, јер општина има значајан интерес за располагање својом имовином, с обзиром да се на њеном подручју налазе велика налазишта цигларске глине, каолинске глине, тресета, шљунка и већи број извора питке воде великих капацитета.

Доношењем Закона, према наводима подносиоца, повријеђено је право на локалну самоуправу општине Босанско Грахово, из разлога што је Уставом Федерације Босне и Херцеговине уређено да међународни уговори и други споразуми који су на снази у Босни и Херцеговини и Федерацији Босне и Херцеговине, те општа правила међународног права, чине дио законодавства Босне и Херцеговине (чл. VII.3. Устава Федерације). Посебно се истиче да је Европска повеља о локалној самоуправи, као акт међународног права, ратификована 1994. године, те да су њене одредбе саставни дио законодавства Федерације Босне и Херцеговине. Позивају се на одредбу члана 4. тачка 6. наведене повеље, којом је прописано „да ће локалне власти бити консултоване, у највећој могућој мјери, правремено и на одговарајући начин, у процесу планирања и доношења одлука о свим стварима које их се директно тичу“.

Подносилац захтјева предлаже да Уставни суд Федерације наконведеног поступка утврди да Закон није у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине и да је његовим доношењем повријеђено право општине Босанско Грахово на локалну самоуправу.

У складу са чланом 39. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 6/95 и 37/03) Уставни суд Федерације је 24.5.2007. године затражио од Скупштине Кантона 10 да се изјасни о наводима подносиоца захтјева.

У остављеном року Кантонални јавни правобранилац, у име Кантона 10, доставио је одговор у коме наводи да је Скупштина Кантона 10, на сједници одржаној 27. новембра 2003. године, на основу члана 15. а), чл. 26. е) Устава Кантона 10 („Народне новине ХБЖ“, број: 3/96), а у складу са чланом 40. Закона о концесијама („Службене новине Федерације БиХ“, број: 40/02), донијела оспорени закон, којим се уређују предмет, поступак додјеле концесија, надлежност за додјелу концесија, уговор о концесији, права и обавезе концесионара,

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

рјешавање спорова, надзор као и друга питања од значаја за додјелу концесија на подручју Кантона. Надаље, у одговору се наводи да је чланом 4. оспореног закона прописано да се природна богатства и добра у општој употреби, као и објекти, уређаји и постројења која користе јавна предузећа чији је оснивач Кантон, могу дати у концесију другој правној особи под условом да та јавна предузећа не могу осигурати њихово рационално кориштење. Чланом 7. Закона је прописано шта је предмет концесије, а у осталим одредбама је разрађена процедура додјеле концесија, надлежност ресорног министарства, приједлог за приступање додјели концесије, одлука о приступању додјели концесије, начин давања концесије, комисија за провођење тендера, односно позивног конкурса, одлука о одређивању концесионара, преиспитивање одлуке о додјели концесије, самоиницијативна понуда, уговор о концесији, остваривање концесијских права и обавеза, концесијска накнада, повластице, рјешавање спорова и надзор.

У одговору се наводи да оспореним законом општини Босанско Грахово није ускраћено право располагања добрима или имовином на начин да је она искључена из поступка додјеле концесија, као и одабира најприхватљивијег и економски најисплативијег концепта за искориштавање имовине у општини, те предлаже Уставном суду Федерације да захтјев начелника Општине Босанско Грахово одбије као неоснован.

У овом предмету је пред Уставним судом Федерације одржана јавна расправа 26.9.2007. године, на којој је присуствовао подносилац захтјева. Јавној расправи нису присуствовали представници Кантона 10.

Том приликом подносилац захтјева је одустао од дијела захтјева који се односи на оцјену уставности Закона, али је у цјелини остао код поднесеног захтјева који се односи на повреду права на локалну самоуправу, истичући да је доношењем Закона општини Босанско Грахово ускраћено право располагања добрима и имовином општине

и да је на тај начин повријеђено право општине на локалну самоуправу, као и да је поступак доношења Закона супротан одредби члана 4. тачка 6. Европске повеље о локалној самоуправи.

Након проведених процесних радњи и одржане јавне расправе, Уставни суд Федерације, крећући се у оквиру постављеног захтјева, одлучио је као у изреци пресуде из следећих разлога:

Уставом Федерације Босне и Херцеговине одређено је да међународни уговори и други споразуми који су на снази у Босни и Херцеговини и Федерацији Босне и Херцеговине, те општа правила међународног права, чине дио законодавства Федерације Босне и Херцеговине (члан VII.3. Устава Федерације Босне и Херцеговине). С обзиром да је Европска повеља о локалној самоуправи, као акт међународног права, ратификована 1994. године, када је и ступила на снагу, то су њене одредбе саставни дио законодавства Федерације Босне и Херцеговине. У члану 4. тачка 6. ове повеље изричито је прописано „да ће локалне власти бити консултоване, у највећој могућој мјери, правовремено и на одговарајући начин, у процесу планирања и доношења одлука о свим стварима које их се директно тичу“.

Полазећи од цитиране одредбе Европске повеље о локалној самоуправи, Уставни суд Федерације је, на основу проведеног поступка, утврдио да је Кантон 10 доношењем оспореног закона, којим је уређен предмет и начин додјеле концесија, повриједио право на локалну самоуправу општине Босанско Грахово. Наиме, Уставни суд Федерације је пошао од тога да се концесије на које се односи оспорени закон могу односити и на подручје општине Босанско Грахово, што значи да се законско регулисање те материје може директно тичати и дотичне општине. Имајући у виду наведено, Уставни суд Федерације је утврдио да у конкретном случају, приликом доношења оспореног закона, кантоналне власти нису правовремено и на одговарајући начин консултовале јединице локалне

самоуправе на свом подручју, иако су према одредбама Европске повеље о локалној самоуправи биле дужне тако поступити, с обзиром да се оспореним законом уређују она питања и они односи за чије регулисање општине као јединице локалне самоуправе имају значајан интерес.

Уставни суд Федерације је, у складу са чланом IV.Ц.12. б) Устава Федерације Босне и Херцеговине, дао прелазно рјешење да Скупштина Кантона 10, у року од шест мјесеци од дана објављивања пресуде, усагласи оспорени закон са наведеним принципом Европске повеље о локалној самоуправи, при чему се треба придржавати правила утврђених у члану 56. Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине. До тада се оспорени закон може примјењивати.

Из наведених разлога Уставни суд Федерације је одлучио као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације је донио једногласно у саставу: мр. Мирко Бошковић, председник Суда; Сеад Бахтијаревић; мр. Ранка Цвијић; Домин Малбашић; Александра Мартиновић; проф. др. Недјељко Милићевић, Ката Сењак и проф. др. Касим Трнка, судије Суда.

Број: У-12/07
26.9.2007. године
Сарајево

Председник
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
Мр. Мирко Бошковић
